

РЕШЕНИЕ

№ 164

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 03 юни 2013г.

Административен съд - Перник, в касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и девети май през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В. *** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 164 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Постъпила е касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда” (ИТ) – Софийска област (СО) срещу решение № 985 от 14.03.2013г. на РС гр.Перник, постановено по н.а.х.д. № 1249/2012 г.. С атакуваното решение е отменено наказателно постановление № 23-2305011 от 03.07.2012г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област срещу „***” гр. П.***, с което е наложено на основание чл. 416, ал. 5 от КТ административно наказание "имуществена санкция" за извършено нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ като незаконосъобразно.

В касационната жалба се твърди, че съдебното решение е неправилно, поради неправилно прилагане на материалния закон. Касаторът моли за отмяна на съдебния акт и за постановяване на решение по същество на спора, чрез потвърждаване на наказателното постановление. Касатора редовно призован не се явява, не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован не се явява, не изпраща представител.

Представителя на Окръжна прокуратура Перник, предлага решението на въззивния съд да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, след като обсъди подадената касационна жалба и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е от страна в първоинстанционното производство в законоустановения срок за обжалване на решението на Районен съд – Перник и процесното решение подлежи на касационен контрол за законосъобразност пред административния съд по реда на АПК, на

основанията по НПК по изричната норма на чл. 63, ал.1 от ЗАНН. Пред касационната инстанция страните не са представили доказателства, в подкрепа на твърденията им.

С протокол за извършена проверка на 26.07.2011г. и на 01.08.2011г., относно спазването на трудовото законодателство длъжностни лица при инспекцията по труда към момента на извършване на проверката са установени нарушения и са дали задължителни предписания обективирани в протокол за извършена проверка, между които е и т. 8, като е даден срок за изпълнение до 20.09.2011г..

На 02.04.2012г. и на 09.04.2012г. служителите при Дирекция "Инспекция по труда", въз основа на извършена последваща проверка установили, че РКС не е изпълнило задължителното предписанието по т. 8 от протокола и така неизпълненото предписание от РКС според АНО представлява нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. На 09.04.2012г. инспекторите при Дирекция "Инспекция по труда" са съставили акт за установяване на нарушение на трудовото законодателство, а именно на чл. 415, ал. 1 от КТ. Актът бил връчен и подписан от председателя на кооперацията на същата дата. Въз основана така съставения акт за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева на основание чл. 416, ал. 5 от КТ за извършено от него административно нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Касационната инстанция намира, че по отношение на обжалваното първоинстанционно решение не са налице касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Районния съдия обоснова е съобразил обстоятелството, че АУАН е издаден след изтичане на срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, по силата на която разпоредба - Не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя. От всички събрани и приобщени по делото доказателства се установява по безспорен и категоричен начин, че нарушението е извършено на 20.09.2011г. и нарушителят към тази дата е известен на органите на инспекцията по труда и те са тези, които ще преценят как и кога ще извършат последваща проверка във връзка с обективирани в протокола от 26.07.2011г. и на 01.08.2011г. задължителни предписания. Неспазването на указаните срокове за инициране на производството за налагане на административно наказание е винаги съществено процесуално нарушение, доколкото се явява абсолютна пречка за развитието на административно-наказателно производство и води до отмяна на постановления в такова производство акт.

В конкретния случай не е следвало да бъде образувано административно наказателно производство, тъй като е изтекъл единият от двата срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, а именно: тримесечният срок от установяване на нарушителя. Изтичането на този срок лишава административно наказващия орган от правомощията му по закон да постанови обжалваното НП.

Видно от обстоятелствената част на последното е фиксиран краен срок за изпълнение на предписанията – 20.09.2011г.. От този момент напред във времето, а именно от 21.09.2011 г. ответникът по жалбата е извършил административно нарушение. След изтичането на фиксирания срок /20.09.2011г./ започват да текат давностни и преклузивни срокове. И това е така, тъй като с изтичането на фиксирания срок е налице правна възможност да се търси административно-наказателна отговорност на лицето сочено за нарушител.

С разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН се ограничава във времето възможността за започване и образуване на административно-наказателното производство, респ. съставянето на АУАН - три месеца от откриване на нарушителя.

В конкретния случай нарушителят е бил известен на административно-наказващия орган - извършвани са проверки, давани са предписания, фиксирани са

срокове на изпълнение. Въпреки това АУАН е съставен на 09.04.2012г., значително след изтичането на три месечния срок, считано от деня следващ срока за изпълнение на предписанието.

Правилно е посочено в касационната жалба, че едногодишният срок от извършването на нарушението за съставяне на АУАН не е изтекъл, но той ще бъде приложим ако не е бил известен нарушителя, т. е. административно-наказващият орган има срок не по-дълъг от една година от извършване на нарушението да открие извършителя и да състави АУАН. Настоящият случай обаче не е такъв, тъй като нарушителят е бил известен на длъжностните лица и преклузивният срок за съставяне на АУАН е три месеца.

Предвид горните изводи касационната инстанция приема, че като е отменил наказателното постановление със сходни мотиви, Районен съд – Перник е постановил правилно, законосъобразно, валидно, допустимо и съответно на материалния закон решение, поради което същото следва да бъде оставено в сила. Не се констатираха пороци, които да доведат до отмяната му.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, касационен състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Оставя в сила Решение № 985 от 14.03.2013г. на Районен съд Перник, постановено по н.а.х.д. № 1249/2012 г..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/